ధర్మాన్ని ఎదిరిస్తే…

"వీరంరాజు"

వూరికి ఇద్దరు కరణాలు పెద్ద కరణం పేరు పిచ్చిరాజు, చిన్న కరణం పేరు వీరయ్య పిచ్చిరాజు ఆస్థపరుడు, మంచిపలుకుబడె గలవాడు నల్లగా, పొడుగ్గా, లావుగా వుంటాడు పెబ్బ వున్నా ఖర్చుపెట్టేరకంగాదు తెల్లనిధోవతులుకట్టుకుంటే ఎక్కువగా మాస్తవని పాలరెంగాయ ధోవతులు కట్టేవాడు చెంపకు చేర జేసిమీసాలను ఎప్పుడూ మెలివేసుకుంటూ, చేతిలోని కర్రను గిరగిర త్రిప్పుకుంటూ, ఊళ్లోకిబయలు దేరాడంటే ఆయన వచ్చేదారిలో ఎంతమొనగాడైన, రైతైనా, సరే, తొలిగి తొలగి పోవలసిందే మంచాల మీద కూర్చున్నవారు లేచి దండాలు పెట్ట వలసిందే ఆయనమూరెడుచుట్టకాలుస్తున్నా సరే, ఏ రైతు ఆయన చూస్తుండగా చుట్ట కాల్చరాదు ఆయనతో మాట్లాడటం అంటే రైతులకుభయం ఇంకస్త్రీల విషయం మరి అన్యాయం! ఆయన కనుచూపు మేరలో ఏ స్త్రీ కనుపించరాదు ఆయన వస్తున్నప్పుడు ఎవరైన ఎగురు పడ్డారా కర్రతీసుకొని చావగొట్ట వలసిందే! మావూరిలో ఆయన ఆడింది ఆట పాడిందిపాట ఆయన తనజీవిత పర్యంతం ఏడుకాయలు ఆరుపువ్వులలాగా వలిగించాడు ఆయనను ధిక్కరించ గలిగినధైర్యం రైతుల కెవరికీలేదు ఈ విధంగా 'పేనుకు పెత్తన మిస్తేతెల్లవార్లు తెగగొరికినట్లు' తన దర్పాన్ని సాగించాడు పిచ్చిరాజు

రెండవకరణం వీరయ్యగారు ఆయన ఎర్రగా, బక్కపలచగా, అందంగా వుంటాడు ఎప్పుడూ తెల్లని గుడ్డలు వేసుకొని, జరీపేటంచు ఉత్తరీయం కప్పుకొనివుంటాడు ఆయనను రైతులంతా గౌరవిస్తారు కాని ఆయన ఎవరిని కోపపడడు, దూషించడు, తిట్టడు ఆయన సహాయం ఎవరైనా అర్థిస్తే తానెంత శ్రమపడియైన చేస్తాడు ఏకులస్థుడితోనైన సాదరంగా మాట్లాడుతాడు ఎవడికి హాని చెయ్యడు అంతమాత్రంచేత 'ఏ ఎండకా గొడుగుపటు' మనిషికాదు

ఇంక మునసబ్ అబ్బిరెడ్డిగారు నిజంగా రెడ్డిరాజులే ఈయన పెద్దరైతు, ధనవంతుడు, చదువుకున్నవాడు, మర్యాదస్థుడు రెడ్డి కులస్థుడైనా పచ్చనివాడు చెంపకు చేర జేసి కన్నులు, ఎప్పుడూ చిరునవ్వు ఆయనముఖంలో తాండవిస్తుంటుంది ఎప్పుడు చూచినా మొగలిపూవు లాంటి దుస్తులలో వుంటాడు పేటంచు ఉత్తరీయం తలగుడ్డచుట్టి గుర్రంమీద బయలు దేరుతాడు ఊరిలోకి వీరయ్యగారికి అబ్బిరెడ్డిగారికి గాఢస్నేహం ఏపని చేసినా ఇద్దరు పరస్పరం ఆలోచించి చేస్తారు

ఒకరోజున పిచ్చిరాజుగారితో మాట్లాడటానికి వచ్చాడు 'రంగం' అనే రైతు కుర్రవాడు ఆజానబాహువంటి మనిషి, జల్సాగా, ఖర్చుచేస్తాడు, ఢిళఢిళ మనే గుడ్డలు వేసుకొని, చెప్పులు కిర్రుకిర్రు మనిపిస్తూ ధీమాగానడుస్తాడు పైగా కొంచం చదువుకున్న మనిషి, చదువుకున్నవారు గౌరవింపబడాలనే కోరికగలవాడు దూరంనుంచే చూచాడు పిచ్చిరాజు రంగాన్ని

"ఓరి వీడితస్సదియ్యా! వీడికింత నీటా! కణాల బజారులో వీడి దర్జా అంతా మండిస్తున్నాడే" అని అనుకున్నాడు కరణంగారు

రంగం నేరుగా పిచ్చిరాజుగారి ఇంట్లోకి ప్రవేశించి, చెప్పులు అరుబయట విడవకుండా, తలగుడ్డ చేతులో పట్టుకోకుండా, సరాసరే ఆయన దగ్గరికి వెమీపించి," కర్ణంగారు, మీతో పని వుండి వచ్చానండి" అన్నాడు

పిచ్చిరాజుగారికి అపాదమస్తకం వళ్లు మండిపోతున్నది చెప్పులు విడువకుండ, తలగుడ్డ చేతుల్లోకి తీసుకోకుండా, దూరంగా నిలబడకుండా, ఎంతో దగ్గర బంధువులాగా సమీపానికే వచ్చి, దణ్ణం దస్కం లేకుండా వచ్చిన రంగాన్ని చూచాడు పిచ్చిరాజుగారు పొగలు కక్కుతూ రంగానికి కొంచం అనుమానం కలిగింది కరణంగారి వైఖరిచూచే టప్పటికి.

పిచ్చిరాజుగారికి రెండు కనుబొమలు ముడిపడగా కోపదృష్టితో "ఏయి! ఎవరోయి నీవు? పరువు మర్యాదలేమి తెలియవా నీకు?"

"ఏమండి తెలియక నేనేం అపరాధం చెయ్యలేదే" అని జవాబిచ్చాడు రంగం కరణంగారితో ఏంమాట్లాడాలో తెలియక

"ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలుసా"

"కర్ణంగారితో నే గదండి"

"ఆ ఆ— కరణంగారితో నా దొర గారితో గాదన్నమాట"

"మీరు కరణంగారుగాబట్టి కరణంగారన్నాను, దొరగారైవరండి దొరగారంటారు"

"నీకుబుద్ధిలేదూ! దొరగారెవరో తెలియదా! ఉండు నాయనా తెలుస్తుందిలే ఏంపొగరు ఏం గర్వం నిన్నగాక మొన్న కళ్ళుదెరచిన వెధవవు నీవు. ఓహో! చదువుకున్నాననే ఉండరా నీచదువు, పసేంటో తేలుస్తా" అని గబగబ అరిచాడు పిచ్చిరాజు

"ఏమండోయి! మీరు కరణంగారు కావచ్చు నేను రైతును కావచ్చు అంత మాత్రంచేత దొరగారని అనాలా"

"ఓరినీగొంతు గొయ్య! మింగమెతుకు లేదు మీసాలకు సంపెంగ నూనట నిన్ను నాశనం చెయ్యంది వీడు పిచ్చిరాజుగాదు సరేనా"

"ఏమండోయి! జాగ్రత్తగా మాట్లాడండి నేనూ కొంచం ప్రపంచంతిరిగాను మీలాంటి కరణాలను చాలామందిని చూచాను" అని తిరస్కార భావంతో ధీమాగా నడిచిపొయ్యాడు వీరి మాటలు బయటినుంచే వింటున్న రైతులు "వీడికి ఏం! పోయేకాల మొచ్చిందో" అని అనుకుంటూ ఆశ్చర్యంతో చూచారు రంగాన్ని కొంతమంది పెద్దరైతులు చేతులు నలుపుకుంటూవచ్చి," దొరగారు కరుణించాలి! రంగం కుర్రవాడు వాడి మధ్యనే తూర్పునించి వచ్చాడు ఇక్కడ పరువు మర్యాదలు వాడికి తెలియవండీ దొరా!" అని కాళ్లవేళ్లబడి ప్రార్థించారు. "ఆ మాటవరస కన్నానుగాని వాడిని నాశనంచేస్తా నేమిటి" అన్నాడు పిచ్చిరాజు నవ్వుతూ

రెండు సంవత్సరాలు గడచిపోయాయి రంగం మావూరిలో ఒక మోతుబరీ రైతు కొడుకు మళ్లా ఎప్పుడు వీరిద్దరు కలువ లేదు, తగాదా లేదు

మావూరికి స్ఫోటకం, మహామ్మారీ, కలరాలాంటి ముగ్గురు గజటక్కరులున్నారు వారంటే ఎంత గొప్పవారికైన భయం మంచి మాటకారులు ఎంతవారినైన నిమిషంలో బుట్టలో వేసుకుంటారు వీరిని పిలిపించిమాట్లాడాడు పిచ్చిరాజు

కొద్దికాలంలోకల్ల రంగానికి ముగ్గురు టక్కరులకు మంచి స్నేహం కుదిరింది రైతులంతా అనుకున్నారు "రంగం చదువుకున్నాడేగాని ఈపిశాచాల స్నేహం పట్టాడే వీడికేదో మూడింది "

రామన్న అనే ఇంకొక రైతుకు చింతమ్మ అనే విధవ ఆడబడుచువున్నది ఆమెకు చిన్నతనంలోనే భర్త చనిపోవటంవల్ల పుట్టింటివారిచ్చిన ఆస్తిని నమ్ముకొని పుట్టింటిలోనే వేరె గదిలోవుండేది ఆమె దగ్గర కొంతసొమ్ము, రొఖ్ఖం వున్నదనివాడుక ఆమె కొంచంగుణం తక్కువైన మనిషి. అది అందరికి తెలిసిన విషయమే

నిమ్మలచింపిరి, టక్కరులలో ఒకడు, రంగానికి చింతమ్మను గురించి చెప్పాడు కుమ్మరి లక్షుంగాడు అనే రెండవటక్కరి చింతమ్మను ఏలాగైనా రంగానికి వశం చేస్తానన్నాడు కోట్లేదాసరి, మూడవ టక్కరు, ఆమెదగ్గరనున్న సొమ్ము, డబ్బు కోట్టేదామన్నాడు పాపం! రంగం యీ టక్కరుల మాయలో పడ్డాడు రంగం తండ్రిఎన్నోమార్లు చెప్పాడు వీరితో తిరగ వద్దని కాని తెలివిగల వాడననేధిమాతో తండ్రిమాటలు విన్నాడుకాదు

ఆరోజు అమావాస్య కన్నుపొడుచుకున్నా పక్కవాడు కనపడడు రంగం టక్కరులతో సహా చింతమ్మ ఇంటి ముందుకు చేరాడు "రంగం, నీకేం భయం లేదు యీవూరిలో ఈ చింపిరి బొందిలో ప్రాణాలుండగా నీకెందుకు భయం మాతో చెప్పినట్లుగా చింతమ్మవాకిటి తలుపు తెరిచే వుంటుంది" అన్నాడు చింపిరి

"రంగం! దానితో నెమ్మదిగా స్నేహం చేశావా దాని డబ్బు, దానిసొమ్ము మన పాలిటపడ్డట్టే తొందరపడవాకు జాగ్రత" అన్నాడు లక్షుంగాడు

"రంగం! ఈ బజారు చివరకు వెళ్ళి మన బజారుకు ఎవరిని రానియ్యకుండా చూస్తాను నీ పంట పడింది నీ యిష్ట మొచ్చినంతసేపు అనుభవించిరా" అని దాసరి ఒకదుడ్డుకర్ర తీసుకొని వీధిచివర కెళ్ళాడు

చింపిరి, లక్షుంగాడు రంగాన్ని లోపలికి పంపివేసి బయటగడివేశారు లక్షుంగాడు వూరిమధ్యకు పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి "దొంగ దొంగ" అని అరిచాడు ఆడవాళ్ళు మొగవాళ్ళు కఱ్ఱలు రోకళ్ళు తీసుకొని లక్షుణగాడి వెంబడి చింతమ్మ ఇంటికి పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళారు

రెండవవైపునుంచి చింపిరి కరణంగారిని తీసుకొనివచ్చాడు చింతమ్మ ఇంటిని ముట్టడించి దొంగను బయటికి తీసుకొచ్చి తలా వకటి పొడిచారు రంగం కుయికయ్యికన కుండా అట్లాగే దెబ్బలు భరించాడు కరణంగారొచ్చేటప్పటికి ఇసుకవేస్తే రాలకుండా జనం ఆ అర్ధరాత్రే కిటకిట లాడుతూ వున్నారు

"కరణంగారు వచ్చారు కరణంగారు వచ్చారు " అని ప్రజలంతా దారియిచ్చారు ఒకడు కుర్చీతీసుకొచ్చివేశాడు చాకలి రంగడు దివిటి వెలిగించాడు రైతులంతా దూరదూరంగా నిల్చున్నారు కరణంగారే• చేస్తారో చూద్దామని

"ఒరే చింపిరీ! ఆదొంగ ఎవడురా?"

"అయ్యా! చదువుకున్నానని మిడిసి పడే రంగంగారండి "

"ఏంటి రంగమా రంగమే ఈవేళ వీడిబుద్ధిగడ్డితిన్నదేం " అన్నాడు ఆర్చర్యం వెలిపుస్తున్నట్లు నటిస్తూ

"ఒరే చూస్తారేంరా, ముందువీరికి మంగళహారతు లివ్వండిరా ఊ చూస్తా రెందుకు కానివ్వండి "

చింపిరి, దాసరి, లక్షుంగాడు రంగాన్ని

చితకబాదిచారు ఎముకల్లో సున్నం లేకుండా గుద్దారు, తన్నారు. రంగం వళ్ళంతా గుల్లయింది.

రైతులంతా ఒకరిమొగం ఒకరు చూచుకున్నారు. టక్కరులతో స్నేహంచేసినందుకు రంగానికి తగిన శాస్తియిందనుకున్నారు. "ఇదంతా ఎచ్చిరాజుగారి ఎత్తేమో" నని కొంతమంది తెలివిగలవారు అనుకున్నారు.

"ఓహో! రంగంగారూ! నేనెవరినో తెలిసిందా నాలాంటి కరణాలను ఎంతమందినో చూచానంటివి గదరా నీవు. ఒకే మొహితాద్. చింతమ్మను పిలుచుకురా కోళ్ళు తీసుకొనిరా వచ్చేటప్పుడు" అని చింతనిప్పులు గక్కుతూ హుకుంజారీ చేశాడు.

చింతమ్మ గడగడవణకుతూ చేతులు జోడించుకొని వచ్చింది. కరణంగారు పిలిపించారనే టప్పటికే చింతమ్మకు ప్రాణాలు పైనపోయినవి. దేహశుద్ధిజరుగుతుందేమోనని భయపడ్డది.

"చింతమ్మా! నీకే భయంలేదు. ఇదుగో నా కాలి చెప్పుతీసుకొని రంగాన్ని నీ యిష్టమొచ్చినన్ని కొట్టు. నీ ఇంటికి దొంగతనానికి వచ్చాడూ మొనగాడు."

చింతమ్మ మొఖంమీద నోటిమీద గుండెమీద తలమీద దెబ్బపైన దెబ్బ కొట్టింది చెప్పుతో.

"ఓకే! చింపరీ, బికారీ దాసరీ ఇటు రాండిరా. ఆ కోళ్ళు తీసుకొచ్చి వాడి గుండెమీద దంచండిరా" అన్నాడు ఎచ్చిరాజు.

రంగాన్ని పండబెట్టి కోళ్ళతో దంచటం ఆరంభించారు. రంగం విపరీతం కేకలు వెయ్యటం సాగించాడు. కొంతసేపటికి సత్తువంతా చచ్చిపోయింది. రంగానికి నోటి వెంబడి రక్తంగారింది.

"అరే! ఇంక ఆపండిరా చస్తాడేమో"

రైతు లెవ్వరు జోక్యం కలిగించుకో లేదు. రంగం తండ్రి ఆస్తిపరుడైన కరణం అంటే భయం వల్ల ఏం అనలేదు. రంగం మూడురోజులకు గుండెపగిలి అవమానంతో కుమిలిపోతూ చచ్చిపోయ్యాడు.

మళ్ళీ ఎచ్చిరాజు కోపానికి ఎర అయినవాడు మునసబ్ అబ్బిరెడ్డి. ఒకరోజు అబ్బిరెడ్డి గుమ్మంమీద కూర్చొని మా ఇంటిముందు మా తాత వీరయ్యగారితో మాట్లాడుతున్నాడు. మా తాతవిదో తువాలు వేసుకొని ఎచ్చోపాటి మాట్లాడుతున్నాడు. ఇదంతా తన యింటి అరుగుమీద కూర్చొని చూస్తున్నాడు పిచ్చిరాజు. అబ్బిరెడ్డిపోగానే ఎచ్చిరాజు మా ఇంటికొచ్చాడు.

"ఒకే వీరయ్యా! ఏం కరణానివిరా నీవు. నీ కరిణీకం మంట కరణం గౌరవాన్ని మంట గలుపుతున్నావు గదరా"

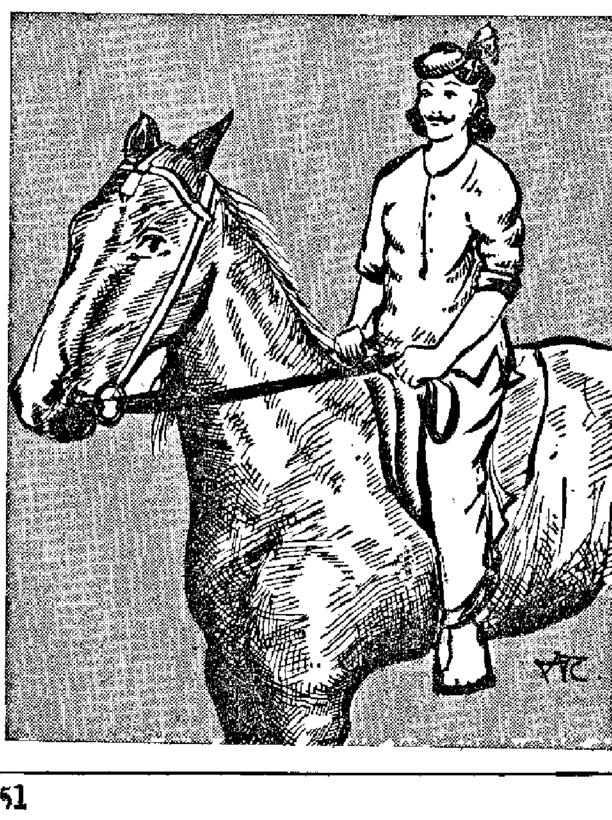

"ఏం! బావగారు ఇవ్వాళేదో కారం తిన్నట్టున్నదే"

"నీ ఎకసక్కాలు విడిచినట్టున్నదిలే. అబ్బిరెడ్డి ఎంత మొనగాడైతే మాత్రం గుమ్మంమీదనుంచి క్రిందకుదికకుండా రాజాలాగా మాట్లాడుతాడటరా కరణంతో"

"పోనివ్వండి బావగారు! ఏదో సరసుడు స్నేహితుడు విద్యావంతుడు అతడెక్కడుండి మాట్లాడితే మనసొమ్మేం పోయింది"

"అట్లనా! నీకు కరిణీకం యిచ్చిన వెధవను అనాలిరా. మీ అబ్బలంతా పట్టి మెతకరకం. ఈ అబ్బిరెడ్డనే గర్వగరిపించక పోతే నేను ఎచ్చిరాజునేగాదు. నీకుసిగ్గు లేకపోతే నాకు లేదూ" అని చకచక వెళ్ళిపోయ్యాడు.

కాలచక్రం నాలుసంవత్సరాలు గరగరా తిరిగిపోయింది.

ఒకరోజు ఉదయం రాములవారి మేడదగ్గర జనం యిసుకవేస్తే రాలకుండా వున్నారు. కరణాలు మునసబ్ అంతా అరుగుపైన కూర్చున్నారు.

ఒక స్త్రీ ఏడుస్తూ వారిముందు నిలుచున్నది. ఆమెకు ఎవరో ఒక చెవుకోసివేశారు. ఆమెకు అనుమానం వున్నవాళ్ల పేర్లుచెప్పి పోలీస్ రిపోర్టుకు స్టేట్మెంటు యిచ్చింది. మునసబ్ జరిగింది జరిగినట్లుగా వ్రాశాడు.

ఇంతలోకే రైతులు కొందరు మునసబ్ గారిని యవతలకుపల్చారు. ఏదో మాట్లాడారు. వెంటనే తాను వ్రాసినస్టేట్మెంట్ పరపరచించివేశాడు. ఇదంతా ఓరగన్నుతో చూస్తున్నాడు ఎచ్చిరాజు. 'చిక్కిందిరా పిట్ట' అని అనుకున్నాడు కరణం.

మునసబ్ ఇవతలకువచ్చి తగాదాసర్దుబాటుచేసి ఆ స్త్రీకి కొంతడబ్బు యిప్పించి రిపోర్టుసరిగ్గా వ్రాశాడు. తరువాత పోలీసువారు వచ్చి వారిని వీరిని యిద్దరిని అదిరించి బెదిరించి నాల్గుకాజేసి వెళ్ళిపొయ్యారు. చెవుకోసినవారికి తలా ఒకనెల శిక్షపడ్డది.

ఎచ్చిరాజు రాములవారి మేడవెనుకకు వెళ్ళి మునసబ్ చింపివేసిన స్టేట్మెంటు కాగితపు పేలికలను జాగ్రత్తగాఏరి ఇంటికి వచ్చి, వాటిని వేరేకాగితంమీద అంటించి జిల్లాకలెక్టరుకు పెద్దపిటిషన్ దాఖలు చేశాడు. జిల్లా కలెక్టరు విచారణకు వచ్చాడు. మునసబ్ దస్తూరీగుర్తుపట్టి పైకి రిపోర్టువ్రాసి మునసబ్‌కు ఒకసంవత్సరం శిక్ష వేయించాడు కలెక్టర్.

(27-వ పేజీ చూడండి)

హాలీవుడ్‌ను అనుకరిస్తామనుకుంటున్నామో ఆ హాలీవుడ్‌లోనే ఒక్కొక్క సన్నివేశమూ ఒకటే షాట్‌గానూ, చిత్రమంతా ఒకే సన్నివేశంగానూ టేక్ చేసిన చిత్రాలు తయారయాయి

ఫేడిన్ లగాయతు మళ్లీ మిక్సుదాకా, లేక ఫేడౌట్ దాకా ఒకే షాట్‌గా ఎందుకు తియ్యరాదంటే మనవాళ్లు చెప్పే అభ్యంతరాలలో ఒకటి ఏమంటే మన సినిమానటులు సరిగా సంభాషణలు చెప్పలేరనీ, అభినయంలోనూ, కదలికలోనూ తప్పులు చేస్తారనీనూ ఈవిషయం సినిమా ప్రపంచంలోనివారికి ఆశ్చర్యం కలిగించకపోయినా పైవారికి ఆశ్చర్యం కలిగించవచ్చు ఎందుచేతనంటే మన స్టేజినటులలో ప్రతిఒకడూ తెరలేచి పడేదాకా తనపాత్రను తాను నిర్వహిస్తాడు సినిమాదృశ్యాలు స్టేజిదృశ్యాలంత పొడవుండవు సినిమా సంభాషణలు స్టేజిసంభాషణలంత దీర్ఘంగా ఉండవు నాటకప్రేక్షకులలాగా కాకుండా సినిమా కామెరా కదులుతుంది అందుచేత ఆ దృశ్యంలోఉన్న ప్రతి మనిషీ దృశ్యం పూర్తిఅయేదాకా కామెరా ఎదురుగా ఉండనవసరంలేదు అందుచేత కామెరా ఎదటలేని విరామంలో తన అభినయాన్ని గురించీ, సంభాషణ గురించీ ఆలోచించుకోవచ్చు కాని మన చిత్రనిర్మాతలు చెప్పేది నిజమైతే సినిమానటులు నాలుగైదునిమిషాలపాటు కూడా కామెరా ఎదట నిలబడటానికి శక్తిలేనివారని తేలుతున్నది అట్లా అయితే వారు పుచ్చుకుంటున్న పెద్ద మొత్తాలు వృథా అనాలి

ఆర్థికసమస్య చాలా ముఖ్యమైనది నాలుగులక్షలు పెట్టి చిత్రంతీస్తే 12 లక్షల రూపాయలు ప్రేక్షకులిస్తేగాని పెట్టుబడి తిరిగిరాదు దాదాపు 50 లక్షలమంది ప్రజలు చూస్తేనేగాని సినిమా చిత్రం గిట్టింపుకాదనుకోవాలి మన సినిమాశిల్పం ఆర్థికదృష్టిలో ఖర్చుతో కూడుకున్నది కాకుండా ప్రజల దృష్టిలో సముచితమైనదిగా ఉండేటట్టు చూసుకున్నట్టయితే ఇంత దుస్థితి ఉండదు కాని అటువంటి శిల్పం వ్యాప్తిలోకి తీసుకువచ్చే ప్రయత్నం ఎక్కడా కనిపించదు ★

కరణాన్ని ఎదిరిస్తే...

(11-వ పేజీ తరువాయి)

అబ్బిరెడ్డికి శిక్షపడేరోజుకు పిచ్చిరాజు కోర్టుకెళ్లి, మునసబ్‌కు ఆనువక్కలిచ్చి "మునసబ్‌గారూ! అత్తవారింటికి వెళ్ళుతున్నారు ఏదో పుట్టింటివారము. బీదవారము ఆకువక్కలుమించి ఏమియివ్వలేము కరణాల బజారుకువచ్చి గుట్టంమీద కూర్చొని దిలాసాగా మాట్లాడటమనుకున్నావా, కరణం అంటే నీకు గడ్డిపోచా! పిచ్చిరాజుకోపం అంటే ఏంటో తెలిసిందా" అని మునసబ్ జవాబుకు ఎదురుచూడకుండా చరచరా వెళ్ళిపోయ్యాడు మునసబ్ గాలి తీసినట్లు ఉడయ్యాడు మా తాతగారికి కళ్ళు రంపబడి నీళ్ళుగ్రుక్క తిరిగినవి ఆస్తిపరుడూ, గౌరవనీయుడు మునసబ్ తనకు శిక్ష పడ్డగాని అవమానం బెంగలేని 3 నెలల్లోనే రైల్లో చచ్చిపోయ్యాడు

ఇంటికి వచ్చింతరువాత "సరయ్యా! పిచ్చిరాజు దెబ్బ రంగంచూచాడు, మునసబ్ మాచాడు కరణాన్ని త్సోకరిపి కొట్టిన వళ్లినట్టె తెలిసిందా" అని హెచ్చరించి పిచ్చిరాజు నవ్వుతూ ఇంటికెళ్ళాడు ★

ప్రమాద రక్షణకు ప్రశస్తమైనది భీమా

ఎప్పుడే ప్రమాదం వచ్చేదీ, ఏక్షణం ఎలా ఉండేదీ తెలియని ఈదినాల్లో

అగ్ని * మోటార్‌కారు * కార్మిక నష్టపరిహారం

నౌకా * ఫయుడిలిటీ గ్యారంటి * మొదలైన భీమాలకు

మాతో సంప్రదించండి

యునైటెడ్ ఇండియా ఫైర్ అండ్ జనరల్ ఇన్సురెన్సు కంపెనీ లిమిటెడ్,

"యునైటెడ్ ఇండియా లైఫ్ బిల్డింగ్సు"

ఎస్ప్లనేడ్ - మద్రాసు.

Telephone 4241. Telegrams "UNIGEN"

బ్రాంచీలు :

విజయవాడ - బెంగుళూరు - బొంబాయి - కలకత్తా

న్యూఢిల్లీ - పాట్న - హుబ్లి - కొలంబో - సింగపూరు.